

מ"ת 778/12/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 778-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני מבקש נגד
כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
פלוני (עציר)

משיבה : מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

רקע והליכים קודמים :

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 + 25 לחוק העונשין.
 2. מעובדות כתב האישום המיוחסות למבקש בחלק הכללי נטען כי במועד מוקדם למועד הרלוונטי לכתב האישום, המבקש והמתלוננת, גב' ש"ב, ניהלו במשך שנתיים קשר רומנטי ואינטימי שבמהלכו אף התגוררו יחד אך הקשר בא לסיומו.
- כחצי שנה עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום חודש הקשר בין בני הזוג מסיבה ספציפית שאינה ידועה למשיבה אך בין היתר נוכח חיזוריו של המבקש אחר המתלוננת ורצונו לשוב לקשר עמה. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה המתלוננת בדירתה ברחוב בטבריה (להלן: "הדירה").
- במועד הרלוונטי לכתב האישום שהתה עם המתלוננת בדירה גב' ל' (להלן: "ל").
- במועד הרלוונטי לכתב האישום יצר המבקש קשר עם המתלוננת מספר פעמים והודיע כי הוא נמצא בטבריה והתחנן לפגוש אותה.

בפרק העובדות בכתב האישום נטען כי בתאריך 28.11.20 לאחר בקשותיו החוזרות להיפגש בסמוך לשעה 20:00 הסכימה המתלוננת להכניס את המבקש לדירה והקציבה לטובת ביקורו שעה אחת בלבד. כעבור כשעה ביקשה ממנו לצאת וזה בתגובה התחנן שתבוא אתו וישכירו יחדיו חדר במלון. המתלוננת על מנת להוציא מהדירה בדתה הסכמתה וביקשה ממנו לצאת והיא תצטרף אליו מיד לאחר שתסדר את הדירה ותתארגן. עם יציאת המבקש מהדירה נעלה את השער אחריו וסירבה לצאת.

באותן נסיבות, המבקש צעק והתחנן שתבלה עמו והפציר שיעשה כל שתבקש. משהמשיכה המתלוננת בסירובה איים עליה המבקש, תוך שהוא סבור כי מנהלת קשר עם גברים אחרים, כי כל גבר שיגיע אליה הוא יפגע בו.

לאור איומים אלו, ביקשה המתלוננת מל" להזעיק משטרה למקום וזו עשתה כן.

בהמשך לכך ובסמוך לשעה 23:43 הגיעו שוטרים למקום והרחיקו את המבקש מהדירה וביקשו לברר את פשר האירוע. בשלב מאוחר יותר, ניגש המבקש לעבר חלון מרפסת הדירה וקרא לעבר המתלוננת "שרמוטה" אז המתלוננת בתגובה אמרה "טפו".

באותן נסיבות, המבקש סרב לעזוב את המקום ודרש לדבר עם המתלוננת תוך שהוא צועק על השוטרים ואומר להם "אני אזין כל מי שבא אליה"; "תשמע אותי גברים ואני אזיין אותם"; "אני אזיין את אחותו לכל מי שבא אליה".

כעבור מספר דקות בהן ממשיך המבקש בסירובו לעזוב את המקום קרא המבקש למתלוננת וביקש לומר לה משהו באוזנה. מאחר והמתלוננת סירבה ועל אף ניסיון השוטרים להרחיקו צעד המבקש לכיוון המתלוננת שישבה במרפסת הדירה, התכופף ולחש באוזנה איום לפיו אם יעצר הוא יהרוג אותה, הוא ירצח אותה.

באותן נסיבות ומיד לאחר שנודע לשוטרים תוכן הלחישה הודיעו לו על מעצרו וזה בתגובה אמר לשוטר שהוא אדם נבלה.

במעשיו אלו, מיוחס למבקש כי איים המבקש על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובגופם של אחרים וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה וכן ניסה לעשות דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.

3. ההחלטה מיום 8.12.20 (להלן: "החלטה קודמת") :

א. בהחלטה קודמת קבעתי באשר לטענות להיעדר ראיות לכאורה כי :

"נוכח עדויות המתלוננת, דו"ח השוטר עבדאללה וסרטוני מצלמות הגוף ולאחר שמיעת טיעוני ב"כ המבקש ועיון בחומר החקירה לא מצאתי כי יש בטיעוני ההגנה כדי להצביע על כרסום ממשי בראיות

עמוד 2

לכאורה אותן הציגה התביעה הגם שקיים קושי ראייתי מסוים בעניינו של האיום שהשמיע לכאורה באוזנה של המתלוננת. כמו כן לא מצאתי כי המבקשת פעלה תוך אכיפה בררנית באי הגשת כתב אישום כנגד המתלוננת תוך מעצר."

ב. באשר לעילת מסוכנות והסיכון הנשקף מהמבקש נקבע כי "ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מסוכנות המבוססת על מספר טעמים עיקריים :

"א. מחומר החקירה נראה כי יקשה על התביעה להוכיח שהמתלוננת והמבקש הינם בני זוג שעה שהמתלוננת אינה מפרטת בנושא בעדותה במשטרה ומסתפקת בדבריה לשוטרים בזירה כי היא והמבקש בקשר כבר שנתיים והמבקש טוען כי מדובר בקשר מיני בחקירתו במשטרה. יחד עם זאת אין חולק כי בין השניים קשר רומנטי , בין אם מתמשך ובין אם לפרקים ונוכח האיומים המיוחסים למבקש ניכרת מסוכנותו כלפי המתלוננת.

ב. עוד מצאתי כי יש במעשיו של המבקש כדי חשש לשלום המתלוננת שעה שאין חולק כי המבקש שתה חריפה עובר לאירוע והמפגש עם השוטרים ואף נהג לכאורה ברכבו לבית המתלוננת במצב זה (רכב המבקש נראה חונה מחוץ לבית המתלוננת במצלמות הגוף של השוטרים העוצרים).

ג. מסוכנות נוספת נשקפת דווקא ממערכת יחסים העושה רושם כאמביוולנטית כפי יחסה של המתלוננת למבקש במהלך כל האירוע ומסירת הודעתה במשטרה וניכר קושי מסוים בנפרדות לצד קנאה המיוחסת למבקש באיומיו בפני השוטרים.

ד. המבקש הורשע בעברו 15 פעמים בביצוע עבירות שונות לרבות עבירות אלימות חמורות כדוגמת הצתת מבנה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר, חבלה ע"י שניים או יותר, שוד, תקיפת זקן וגרימת חבלה של ממש ועוד. המבקש ריצה מאסרים בפועל, חלקם ממושכים וגם מאסר על תנאי בן 5 חודשים לא הרתיעו לכאורה, כמו גם ביצוע מרבית העבירות לכאורה לעיני השוטרים אשר הגיעו להגנת המתלוננת.

ה. עילת מעצר נפרדת הינה היסוד הסביר לחשש כי שחרור המבקש יביא להשפעה לרעה על עדותה של המתלוננת במשפט. עילה זו קמה הן מנסיבות ביצוע לכאורה של העבירות שעה שהמבקש מאיים על המתלוננת פן תתלון כנגדו (גם בגרסה המרוככת של התלונה במסגרת העדות במשטרה מוסרת המתלוננת כי המבקש פנה אליה בלחישה באוזנה כדי שלא תתלון כנגדו). עילת המעצר מקבלת משנה תוקף ממספר הרשעות בלתי מבוטל לחובת המבקש בעבירות אלימות כנגד שוטרים, הכשלת שוטרים במילוי תפקידם, בריחה ממעצר ושיבוש מהלכי משפט."

באשר לחלופת המעצר המוצעת נקבע כי זו אינה הולמת באשר לא הוצעה חלופה עם פיקוח אנושית ואף אותו ערב מוצע לא הופיע בבית המשפט.

לאור האמור לעיל הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

4. ערר שהוגש על החלטה קודמת (עמ"ת 26346-12-20) נדחה תוך שנקבע בסוגיית הראיות לכאורה כי: "בהינתן המסכת הראייתית הקיימת, נכון קבע בית המשפט קמא כי אין בטיעוני ההגנה כדי להצביע על כרסום ממשי חרף הקושי הראייתי בנוגע לאיום שהושמע באוזני המתלוננת."

באשר לעילת המסוכנות הקמה כנגד המבקש נקבע במסגרת הערר :

"אשר לעילות המעצר - אף כאן מקובלות עלי בעיקרן הקביעות. בהתחשב באופי יחסי הצדדים (אפילו אין המדובר בבני זוג), הרי שמתקיימת כנגד העורר עילת מעצר של מסוכנות. הראיות מצביעות על קיומה של מערכת יחסים מורכבת שידעה עליות ומורדות. נראה כי התנהלותו של העורר במערכת היחסים עם המתלוננת מאופיינת בקנאות ורכושנות מצדו כלפיה. מסוכנותו של העורר אף מתחדדת לנוכח עברו הפלילי המכביד הכולל 15 הרשעות בגין עבירות מסוגים שונים לרבות עבירות אלימות ואיומים. העורר אף ריצה תקופות מאסר לא מבוטלות ובכך לא היה כדי להרתיעו. משנה תוקף יש לאמור בשים לב לכך שחלק מהאיומים הופנו כלפי המתלוננת שעה שהשוטרים במקום.

כן מתקיימת עילת מעצר בשל חשש מפני שיבוש הליכי משפט ואף בהקשר זה מקובלות עלי הקביעות קמא."

לבסוף, נדחה ערר המבקש באשר לא נמצא לשחררו בתנאים מגבילים אשר אינם כוללים פיקוח אנושי.

5. טענת ב"כ המבקש בבקשה לעיין חוזר :

א. ב"כ המבקש עתר לשחרר המבקש בתנאי מעצר בית מלא בבית ההורים כאשר האימא היא המפקחת הדומיננטית ותהיה אתו כל הזמן, ואילו המשמורן השני הוא מפקח לסירוגין כאשר הוא בביתו.

ב. לאימו של המבקש אין עבר, לסמיר האח עבר ישן מאוד. בית משפט התרשם מעד כנה, דיבר ישר ולעניין, הודה שהיה לו עבר בהתחלה, הודה שלמבקש יש עבר. הוא נדון בכמה תיקים.

ג. המבקש מבקש לנהל את משפטו אשר יארך זמן, מבקש להורות על שחרורו. בית המשפט המחוזי קבע שאם תושג חלופה מתאימה, היא תישקל.

6. טיעוני המשיבה בבקשה לעיון חוזר :

א. בית המשפט נתן למבקש מספר פעמים הזדמנויות ופנה וביקש שתוצג חלופה במסגרת הטיעונים בבקשה וההגנה בחרה שלא לעשות זאת, מאחר ונתנה להגנה הזדמנות להציג חלופה אין מקום להגיש בקשה לעיון חוזר בסמוך לאחר מתן החלטה.

ב. באשר לחלופה שהוצגה, המפקחים שהוצגו הוצעו באיחור ניכר לאחר מעצרו של המשיב, אינם מודעים לקשר בינו לבין המתלוננת ואינם מודעים למעשים המיוחסים לו, מדובר במפקחת עיקרית מבוגרת מאוד, מודעת במעט בלבד על עברו, גם אחיו שהעיד היום, מודה כי יש למשיב בעיית אלכוהול, שניהם מתייחסים בקלות למעשים המיוחסים לו ולכן אין מקום להורות על שחרור בחלופה המוצעת.

7. דיון והכרעה :

א. באשר לסוגיית הראיות לכאורה ועילות המעצר הקמות כנגד המבקש, הן בהתייחס למסוכנות הנשקפת כלפי המתלוננת והן היסוד הסביר לחשש להשפעה לרעה על עדות המתלוננת אפנה להחלטה קודמת וההחלטה בערר.

הקביעות לעיל הינן חלק בלתי נפרד מהחלטה זו.

ב. הן לאור הערת בית המשפט במסגרת הערר והן נוכח העובדה כי לא הוצעה חלופה הכוללת פיקוח אנושי עובר להחלטה קודמת לא מצאתי מקום לחסום דרכו של המבקש מעריכת דיון בבקשה לעיון חוזר והצעת מפקחים הגם שיקשה להצביע על שינוי נסיבות, עובדות חדשות ובוודאי שלא חלופה זמן.

ג. יחד עם זאת ולאחר ששמעתי עדות המפקחים המוצעים ביום 17.1.21 (היום) מצאתי כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין עילות המעצר או להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמבקש למידה הנדרשת והכל מהטעמים כדלקמן :

1. אין חולק כי אמו של המבקש מוצעת כמפקחת עיקרית במסגרת החלופה המוצעת. משמיעת אמו של המבקש התרשמתי כי זו אינה מעורבת דיה בחייו של בנה בן ה - 45 ואין בידה להטיל עליו את מרותה.

המפקחת המוצעת אינה מכירה את המתלוננת למרות קשר בן שנתיים שמנהל עימה המבקש, כאשר נשאלה אם יש לחובת המבקש הרשעות קודמות מסרה כי הרשעתו היחידה הינה רק "על זה" כאשר כוונתה לבעיות שהיו לו עם המתלוננת, כאשר נשאלה אילו הרשעות נוספות יש לחובת המבקש השיבה כי מדובר ב"פרחחות" וכאשר עומתה עם רישומיו הפליימיים כי מדובר בעבירות שוד ותקיפת זקן בגין ריצה עונש מאסר בן שנתיים השיבה כי "אולי עשה דבר כזה. אני לא מסתובבת אתו. יכול להיות". היא אף אינה מתייחסת להרשעות רבות בגין עבירות שעבר בשנים האחרונות שעיקרן עבירות אלימות.

לשאלת אי התייצבותה במשפט למרות שבנה עצור מזה חודש וחצי השיבה כי רצו לבוא אך דחו את המשפט וזאת בניגוד לעובדה כי מותב זה בירר מספר פעמים טרם מתן ההחלטה הקודמת האם ב"כ המבקש מתכוון להציע חלופת מעצר עם פיקוח אנושי ונענה בשלילה.

אין חולק כי אמו של המבקש רוצה כי "הבן שלה יהיה בסדר" לדבריה אך ניכר מעדותה ומהתרשמות בית המשפט כי לא היה במפקחת זו כדי למנוע מהמבקש ביצוע עבירות רבות, חלקן חמורות לרבות מן העת האחרונה, ולרבות עבירת שיבוש מהלכי משפט שעה שבמקרה שבפניי מצאתי כי קיים יסוד לחשש כי המבקש ינסה להשפיע לרעה על עדות המתלוננת בתיק, המפקחת המוצעת נטתה להקל ראש בעבירות אלו ולמזער מחומרתן וספק בעיני אם יכולה להטיל מרותה על המבקש וכי יסור האחרון למרות זו.

זאת ועוד, בית המשפט העליון קבע בתיק בש"פ 1248/20 מיכאל שרו איפרח נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים ((4.3.2020):

13. יתרה מכך: כפי שכבר הזדמן לי להעיר, לדעתי, הפרקטיקה של מינוי אשת הנאשם (וכן ילדו או הורה) כמפקחת במסגרת של חלופת מעצר או של מעצרו בפיקוח אלקטרוני איננה רצויה כל אימת שמדובר בעבירה חמורה שאיננה מוחרגת מן הכלל הפוסל את בן הזוג מלשמש עד נגד בן זוגו במשפט פלילי (ראו סעיפים 3, 4 ו-5 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971). מינוי מפקח שלא יוכל להעיד נגד הנאשם במקרה שהלה יבצע עבירה בהיותו נתון תחת פיקוחו מסכל את מטרות הפיקוח, והדברים ברורים (ראו בש"פ 8667/18 מדינת ישראל נ' מיעראי [פורסם בנבו] (7.12.2018), פסקה 13). סבורני, אפוא, כי די בטעם זה כדי לדחות את הטענות שהעלה המבקש נגד פסילת רעייתו כמפקחת במסגרת חלופת המעצר שהלה הציע."

במקרה שבפני נועד הצו השיפוטי המבוקש להגן על שלום המתלוננת ולא המפקחת המוצעת ומכאן ובהתאם להוראות סעיף 5 לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971 כי המפקחת

המוצעת שהינה גם המפקחת העיקרית לא תהיה כשירה להעיד כנגד המבקש - בנה במקרה של הפרה.

2. משמיעת עדות סמיר, אחיו של המבקש מצאתי כי הגם שהינו מעוניין לסייע בשחרור המבקש הרי שאין בפיקוחו כדי להבטיח קיומם של תנאי השחרור בערובה.

ניכר מעדות המפקח המוצע כי נוקט בגישה מגוננת כלפי המבקש. על המיוחס למבקש השיב כי נעצר בגין "אירוע בטבריה", אינו יודע מה נסיבות התלונה שהגישה המתלוננת וכי למיטב ידיעתו "גם היא עשתה לו דברים" ולא ידע לציין נסיבות המעצר גם בחלוף חודש וחצי מאז מעצר המבקש. ניתן היה לצפות כי המפקח המוצע המבקש לערוב למבקש יהיה מעורב יותר בנסיבות המעצר אך זה אישר כי דיבר עם המבקש בעת מעצרו אך לא שאל דבר באשר לסיבת המעצר ונסיבותיו.

למרות שהמפקח המוצע טען ליכולת השפעה על המבקש ומעורבות בחייו הוא אינו מכיר את המתלוננת למרות קשר ממושך שניהל המבקש עמה, מסר כי "כשהוא מבלה אני לא יודע מה הוא עושה".

המפקח המוצע נטה למזער מהסתבכותו של המבקש בהווה ובעבר תוך שמפגין חוסר בקיאות בעברו לצד חוסר מעורבות שלו בחיי המבקש שעה שמסר שידע שהמבקש נשפט על בעיות שהיו לו עם המתלוננת, אינו זוכר בגין אילו עבירות ריצה הנאשם מאסר בפועל בעבר וכי "שכח", בהמשך נזכר בהתפרצויות שביצע ורק לאחר ריענון זכרוננו "נזכר" בביצוע עבירות חמורות של שוד ותקיפת זקן מהשנים האחרונות.

המפקח המוצע אינו חולק כי לא הצליחו לשקם המבקש בעבר, אמרו לו בעבר שיפסיק אך זה "עזר קצת, אבל אנשים שותים ולפעמים לא שפוי בן אדם שיכור", הוא אינו מכחיש כי ידע שלמבקש בעיות התמכרות לשתייה אך משוכנע כי יצליחו לגמול אותו.

במקרה שבפני ביצע המבקש לכאורה העבירות המיוחסות לו בפני אנשי משפטה לאחר ששתה שתייה חריפה ולא מצאתי כי המפקח המוצע הצליח להניא בעבר את המבקש מדפוסי התמכרותו לאלכוהול למרות שהיה מודע להשלכות הקשות שיש להתמכרות זו על המבקש בחייו ומאסריו הקודמים. לציין כי לא הוצגה בפני בית המשפט תכנית גמילה כלשהי למעט הצעה בעלמא של המפקח המוצע.

גם אם אתעלם מפלט תיקיו הסגורים של המפקח המוצע הרי שהמפקח המוצע ציין כי מזה 20 שנים אינו מעורב בפלילים וכי היה משתמש בעבר בסמים מסוכנים ונגמל אך כאשר מעומת עם הרשעתו משנת 2005 בגין עבירות תקיפת שוטרים ואיומים מזער מביצוע העבירות והתכחש לביצוען תוך שטען כי זה לא היה הוא, היה רק "נוכח שם" וכי עשו עסקה עם עורך הדין. משמיעת תשובותיו אלו של המפקח המוצע ועיון ברישום הפלילי ת/1 לא שוכנעתי כי יש בידו למנוע מהמבקש ביצוע עבירות אלימות דומות (איומים) וזאת תוך פיקוח המשטרה אחר מילוי תנאי מעצר בית וחיכוך מתמיד עם עבודת המשטרה

בנושא.

לכך אוסיף כי הריחוק הגיאוגרפי המוצע קיים במידה אך אינו מספק שעה שנסיעה מהעיר נצרת לטבריה אורכת כמחצית השעה בלבד ואין בחלופה המוצעת כדי להבטיח גם משום כך את שלומה של המתלוננת, לא כל שכן יכולה למנוע ניסיון המבקש להשפיע לרעה על עדות

המתלוננת.

באשר לטענה כי משפטו של המבקש עלול להימשך זמן רב אותו ייאלץ המבקש לעשות במעצר אצין כי רשימת עדי התביעה כולל שישה עדים בלבד כאשר חמישה מתוכם אנשי משטרה ומרבית מהעבירות שמיוחסות למשיב מתועדות בצילומי וידאו כך שאיני צופה התמשכות ממושכת של הליך שמיעת ראיות בתיק זה.

סוף דבר

לאחר שמצאתי כי החלופה המוצעת אינה הולמת ואין בה כדי להפחית באופן המתבקש את המסוכנות הנשקפת מצד המבקש אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.